

ΚΕΠΈΓΚΙ

ΚΕΠΈΓΚΙ κ. **ΚΙΟΠΈΓΚΙ**, **ΤΟ** ουσ. [<τουρκ. kerenk (= θυρόφυλλο)]. **1.** ξύλινο ή μεταλλικό ρολό μαγαζιού που κλείνει την είσοδο: «κατέβασε το κεπέγκι και κλείδωσε το μαγαζί του». **2.** στον πλ. **τα κεπέγκια**, τα μάτια και ιδίως τα βλέφαρα: «τα κεπέγκια του έκλειναν απ' τη νύστα».

- **κατεβάζω τα κεπέγκια**, **Α.** (για τερματοφύλακες) αποδίδω εκπληκτικό παιχνίδι και κρατώ την εστία μου ανέπαφη, δε δέχομαι γκολ: «τον βομβάρδιζαν συνέχεια με σουτ, όμως αυτός είχε κατεβάσει τα κεπέγκια». **Β.** (για επιχειρήσεις) πέφτω έξω οικονομικά και την κλείνω, χρεοκοπώ: «πώς να μην κατεβάσει τα κεπέγκια, απ' τη στιγμή, που, όσα έβγαζε, τα 'χανε στα χαρτιά!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας